

Sygn. akt II AKzw 19/19

POSTANOWIENIE

Dnia 6 lutego 2019 roku

Sąd Apelacyjny w Katowicach w Wydziale II Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO (del.) Karina Maksym

Protokolant: Iwona Olszówka

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Katowicach del. do Prokuratury Regionalnej w Katowicach Jolanty Tałaj

po rozpoznaniu w sprawie skazanego **A. O.**

zażalenia wniesionego przez obrońcę

na postanowienie Sądu Okręgowego w Częstochowie

z dnia 11 grudnia 2018 roku, sygn. akt VII Kow 1784/18

w przedmiocie odmowy udzielenia przerwy w karze

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. i art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k.w.

p o s t a n a w i a

1. utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie,
2. zwolnić skazanego od ponoszenia wydatków postępowania odwoławczego, obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Zażalenie obrońcy skazanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Kontrola odwoławcza zaskarżonego postanowienia jednoznacznie przekonuje, że jest ono prawidłowe i słusznie stwierdzano w nim brak po stronie skazanego A. O. jakichkolwiek okoliczności uzasadniających udzielenie mu przerwy w wykonaniu kary pozbawienia wolności z powodu ważnych względów rodzinnych, o których mowa w art. 153 § 2 k.k.w., które przemawiałyby za udzieleniem przerwy.

Przypomnieć tylko należy, iż przerwa w wykonaniu kary ma charakter celowy, zatem udzielenie jej musi zostać poprzedzone ustaleniem, że obecność skazanego na wolności pozwoli na realizację deklarowanego celu przerwy. Co więcej "ważne względy rodzinne i osobiste" nie mogą być mylone z naturalnymi skutkami odbywania kary pozbawienia wolności. Osadzenie skazanego w jednostce penitencjarnej zawsze może wiązać się z pogorszeniem sytuacji życiowej członków rodziny, nie ulega jednak wątpliwości, iż są to naturalne konsekwencje wykonywania kary pozbawienia wolności, z którymi osoba wchodząca na drogę kryminalną winna się liczyć, której ta świadomość nie powstrzymała we właściwym czasie przed złamaniem prawa.

W realiach sprawy niniejszej właściwie Sąd Okręgowy wskazał, iż matka skazanego nie tylko dobrze sobie radzi z trudami życia codziennego, ale też może liczyć na pomoc ze strony osób trzecich, czy instancji w razie takiej potrzeby. Konieczność korzystania z pomocy sąsiedzkiej przy paleniu w piecu w okresie grzewczym nie jest żadnym powodem do udzielenia skazanemu przerwy w karze, tym bardziej, że w drodze wywiadu środowiskowego ustalono, iż warunki bytowe matki skazanego są dobre, tak więc jego pobyt w zakładzie karnym nie ma na nie żadnego negatywnego

wpływu. Oczywiście jest, że obecność skazanego na wolności byłaby dla starszej osoby dodatkową pomocą, jednakże nie można zapominać, że A. O. jest osobą prawomocnie skazaną za popełnienie wielu przestępstw i jego osadzenie nie może nie spowodować w sytuacji rodzinnej jego najbliższych żadnych zmian, w tym i tych negatywnych związanych z brakiem możliwości korzystania z jego wsparcia. Nie powinno się także abstrahować od przyznanej przez samego skazanego okoliczności, że korzystał on już z okresowego zwolnienia z zakładu karnego, z którego nie powrócił w wyznaczonym czasie, za co zachowanie prawomocnie skazany.

Nie miejsce tutaj jednak na powtarzanie wszystkich słusznych argumentów, jakie padły w treści zaskarżonego postanowienia, bo Sąd Apelacyjny przyjmuje je za własne, odsyłając skarżącą do jego lektury. Argumenty skazanego i jego obrońcy przedstawione w zażaleniach nie mogły zatem podważyć trafności orzeczenia Sądu I instancji i doprowadzić do jego zmiany poprzez udzielenie A. O. przerwy w karze.

Skazanego zwolniono od obowiązku uiszczenia wydatków postępowania odwoławczego z uwagi na jego bieżącą sytuację materialną i bytową.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Apelacyjny orzekł jak w części dyspozytywnej.

SSO del. Karina Maksym

ZARZĄDZENIE

- odpis postanowienia doręczyć skazanemu oraz jego obrońcy;
- zwrócić akta sprawy